

РЕШЕНИЕ

№ 6494

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3650** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.
Образувано по жалба на [фирма], чрез адв. К. М., срещу решение № 54/14.02.2020 г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/, в частта, с която е отхвърлено искане, вх. № 70084027/08.12.2017 г. за отмяна на регистрация на марка „Т. – комбинирана“ рег. № 6697У за услугите: “услуги, свързани с търговия със строителни материали“, „отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции“ от клас 35 и „транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни материали“ от клас 39. Наведените и аргументирани подробно в жалбата основания за незаконосъобразност на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 2 - т. 5 от АПК. Твърденията са както следва: маркопритежателят не е доказал реално ползване на марката към относимия период (08.12.2012 г. – 08.12.2017 г.) по отношение на сочените услуги от класове 35 и 39. Административният орган не е направил разграничение между услугите в класове 35 и 39 на МКСУ, поради което е достигнал до погрешни изводи, че марката е била реално използвана за същите. Счита, че доказването на реално използване на една от услугите от процесните класове не доказва използването на марката за всички услуги. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – председателят на Патентно ведомство, чрез процесуален представител юриск. К. иска отхвърляне на жалбата. Прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателя и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересуваната страна [фирма], чрез адв. С. аргументира неоснователност на жалбата и претендира разноски по делото..

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

[фирма], с адрес: [улица], [населено място] е собственик на марка с рег. № „6697У Т., комбинирана“, заявена на 13.04.1998 г. и регистрирана на 28.04.1998 г., със срок на защита до 13.04.2028 г. Марката съдържа данни за защитени цветове: жълт, червен и оранжев, и изображение. Марката е за услуги от класове 35 и 39 на МКСУ:

клас 35: търговски сделки, услуги, свързани с търговия със строителни материали, отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции, търговско представителство и посредничество.

клас 39: транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни и горивни материали, отдаване под наем на складове.

Производството пред ПВ е образувано по искане вх. № 70084027/08.12.2017 г. от [фирма], [населено място], за отмяна на регистрацията на марка с рег. № 6697У Т., комбинирана. Искането е с правно основание чл. 25, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 19 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) (ДВ, бр. 81 от 14 септември 1999г., отм.), респ. чл. 35, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13 декември 2019 г.). Искането се отнася до всички услуги от класове 35 и 39 на МКСУ, за които марката е регистрирана. Твърденията на молителя са, че атакуваната марка не е използвана за период, по-дълъг от пет години (08.12.2012г. – 08.12.2017г.), предвид на което иска отмяна на регистрацията ѝ.

Със заповед № 662/14.12.2017г. е назначен състав за разглеждане на спора.

С уведомление е изпратен екземпляр от искането на притежателя на марката като му е даден три месечен срок за становище и представяне на доказателства за използване на марката.

В рамките на законоустановения срок, на 22.03.2018 г. е представен отговор, в който [фирма] се противопоставя на искането. Твърденията са, че в изследвания период марката се използва активно за услугите, за които е регистрирана, за което представя доказателства и подробно ги анализира. Счита, че по безспорен начин се установява реалното използване в релевантния период на марка рег. № „6697У Т.“. Също така счита, че използването на марката не се различава съществено от вида, в който тя е защитена, тъй като са запазени характерните цветове, комбинацията от образния елемент и словния елемент „Т.“ (ТОПЛИВО), както и характерният шрифт, с който е изписан словният елемент. Счита още, че за българският потребител, който е достатъчно добре запознат и с кирилицата и с латиницата, няма да има никакво значение, дали марката е изписана с букви от едната или другата азбука. Констатира, че [фирма] е един от основните участници на пазара и предоставя услугите на клиентите си от над 70 г. В заключение счита, че е безспорно реалното използване на атакуваната марка в релевантния период, поради което сочи, че искането за отмяна следва да бъде отхвърлено.

Състав на ПВ по заповед № 122/30.01.2020 г., с която са отменени заповед № 514/02.10.2018 г. и заповед № 662/14.12.2017 г. е разгледал представените доказателства и е изготвил становище. Становището е възприето изцяло от председателят на ПВ, който е постановил оспореното решение № 54/14.02.2020 г., с което е оставено без уважение искане, вх. № 70084027/08.12.2017 г. от [фирма]. Прието е, че от представените доказателства е видно, че [фирма] е стопанисвало множество магазини и складови бази, находящи се на територията на цялата страна - Б., П., В., Г., С., Я., Е., Велико Т., С., Стара З., Б., Д. и др. Върху сградите или върху указателни табели, в близост до обектите, били поставяни табели, рекламиращи услуги, свързани с продажба на строителни материали, отоплителни материали и горива. Също така, върху табелите централно място заема фигуративен елемент, представляващ стилизиран пламък и до него словен елемент „ТОПЛИВО“. Тези елементи са брандирани и върху транспортни средства, видно от материалите. В действителност само върху някои снимки има дати, но разгледани съвместно с представените извадки от интернет страницата на маркопритежателя, извадки от вестниците, договори и рекламни материали, може да се установи локацията на базите, че са съществували и предлагали услуги, свързани с продажба на строителни материали, отоплителни материали и горива през релевантния период. В подкрепа на същото, от представена декларация от Г. Г., представител на фирма [фирма], е видно, че същият декларира, че в периода февруари 2012 - февруари 2017г., е участвал във възложени от [фирма] поръчки за брандиране на следните обекти - складова база А. - фургон, ограда; складова база П. - ограда, портална врата, табели над складови помещения; складова база Н. - магазин; газ - станция „С.“; складова база „Б.“ - ограда, фургон, фургон за продажба на дизел, информационни табели, указателни табели за складова база „С.“; МПС и навсякъде е поставял фирмената марка. От представените фактури за осъществени продажби, в периода 2012-2017 г., дружество [фирма] е осъществило доставки на следните стоки - шпертплат, цимент, гипс, дизелово гориво и др. Обща стойност за всяка сделка по фактурите е между 300 лв. и 32 000 лв. Посочените като купувачи във фактурите дружества са със седалища в градове на територията на цялата страна - [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и др. Съгласно договори за доставка на стоки, [фирма] е доставял горива, строителни и отоплителни материали, на различни търговци - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и др. Към някои договори са приложени и фактури. Също така от договорите е видно, че маркопритежателят е предоставял и транспортни услуги, което се потвърждава и от рекламни материали във вестници. Представени са покани към дружества за дължими плащания по фактури за доставка на строителни материали и горива като общата стойност по фактурите е приблизително около 60 000 лв. Представени са и договори за доставка, съгласно които [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], са доставяли до складовите бази на [фирма] (гр. С., Е. П., С., Г., П., Златица, П., П., П., Пещера, Б., Е.) следните стоки: цимент, хидроизолационни материали, тухли и др. От писмени декларации, подписани от търговски партньори на [фирма] - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], „OML plus s.r.o“ и др., е видно, че са имали търговски взаимоотношения с маркопритежателя, като доставчици на строителни материали, въглища и др. Извършените търговски сделки между търговските партньори и [фирма], съгласно приложените декларации, са за над 24 000 000 (24 милиона) лева, като е посочено, че

през цялото време на търговски взаимоотношения [фирма] е използвало оспорената търговска марка за означение на предоставяните услуги. Друга категория договори - договори за наем, свидетелстват, че [фирма] е предоставяло за временно и възмездно ползване собствени недвижими имоти - магазини, парцели, газ-станции, складови бази и др., на различни дружества — [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Направен е извод, че предлаганите услуги са извършвани регулярно (ежемесечно). Обемът, продължителността (през 5 последователни години), регулярността (ежемесечно) и географския обхват на използване на процесната марка във връзка с услугите „търговски сделки, услуги, свързани с търговия със строителни материали, отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции, търговско представителство и посредничество; транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни и горивни материали, отдаване под наем на складове“, позволяват да се заключи, че то е действително и ефективно, позволяващо създаване и поддържане на пазарен дял в сектора.

По отношение на „естество на използване“ материалите показват, че атакуваната марка е използвана в съответствие с основаната си функция именно да отличава услугите на нейния притежател от тези на другите лица на пазара.

Във всички табели, рекламни листовки, фирмени документи и материали, снимки, използването на марката се е осъществявало чрез комбинация на фигуративен елемент в червен цвят, представляващ стилизиран пламък и до него словен елемент „ТОПЛИВО“, изписан е масивни червени букви, разположени в правоъгълно жълто поле. Независимо, че на някои табели до словния елемент „ТОПЛИВО [фирма]“, както и на някои камиони фигуративният и словният елемент са брандирани в син цвят, това не променя отличителният характер на марката. Освен това транслитерацията на думата „Т.“ па кирилица е „ТОПЛИВО“. От практиката е известно, че потребителите възприемат по еднакъв начин кириличното и латинско изписване на думите, още повече, че в случая всички букви съвпадат. Видно е, че използването на марката от нейния притежател [фирма], не се различава от вида, в който тя е била регистрирана.

При горните съображения искането за отмяна на регистрацията на марка с рег. № „6697У Т.“, комбинирана, е прието за неоснователно за всички регистрирани услуги от клас 35 и клас 39 на МКСУ.

В хода на съдебното производство е назначена и приета съдебно-маркова експертиза, която съдът кредитира изцяло и ще обсъди в изложението по-долу.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане. Подадена е от лице – активно легитимирано лице, срещу акт с неблагоприятно за същото съдържание. Жалбата е подадена в срока по чл. 50, ал. 1 от ЗГМО (отм.). С влизане в сила на ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019г.) процесуалните срокове за оспорване на административни актове по този закон са променени. Съгласно § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗМГО (ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г.) този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. С разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗМГО е предвиден двумесечен срок за оспорване на актове, от вида на процесния (решение по чл. 76, ал. 8 от ЗМГО). Предвид датата на получаване на съобщението за изготвеното решение

№ 54/14.02.2020 г. – 21.02.2020 г. и датата на депозиране на жалбата чрез „Български пощи“ – 21.04.2020г. (л. 25) съдът счита, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На първо място следва да се направи уточнение, че след постановяване на процесното решение, считано от 12.2019 г. е обнародван нов ЗМГО. Съгласно § 5, ал. 2 от ПЗР на ЗМГО този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрацията на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Предвид на това, че процесното решение, с оглед съдебното му оспорване не е влязло в сила, следва да се приложат разпоредбите на новоприетият ЗМГО. Въпреки това, по отношение на релевантните правни норми, няма съществени изменения, а единствено е променена тяхната номерация.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата материална компетентност, съгласно чл. 76, ал. 8 от ЗМГО /чл. 46, ал. 4 от ЗМГО отм./, доколкото при искания за отменяне на регистрацията по чл. 35 от с.з., компетентен да се произнесе е председателят на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател. Поради това, съдът приема, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт – липса на компетентност на председателя на ПВ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Съдът намира, че е спазено изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в специалният закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Оспореното решение е в писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК – наименование на органа, който го е издал; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част; указания за реда и срока на обжалване; подпис на лицето, издало акта с означаване на заеманата от него длъжност. Предвид на това не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 АПК.

Съдът приема, че органът е спазил предвидената в закона процедура, предвид описаното по-горе фактическо установяване. Видно от данните по делото, подаденото заявление за заличаване на регистрацията на процесната марка е връчено на притежателя на марката, като неговият отговор и представените от него доказателства са връчени на молителя, който в определения едномесечен срок не е депозирал възражения.

По приложението на материалният закон съдът съобрази следното:

Заличаването на марката от страна на [фирма] е поискано на основание чл. 25, ал. 1, т. 1, ЗМГО /отм./, сега чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО.

Според определението, дадено в чл. 9, ал. 1 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представена графично. Във второто изречение на чл. 9 е предвидено, че такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗМГО /отм./ предвижда отмяна на регистрацията на марка по искане на всяко лице, когато марката не е използвана, съгласно чл. 19 ЗМГО. Съгласно чл. 19 ЗМГО /отм./, сега чл. 21 ЗМГО, регистрацията може да бъде отменена, когато в срок от пет години от датата на регистрацията, притежателят не е започнал да използва реално марката на

територията на Република България, във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването ѝ е преустановено за непрекъснат период от пет години. В националното законодателство е определено законово понятието „реално използване на марка“, съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗМГО. В посочената разпоредба е предвидено, че за реално използване по смисъла на ал. 1, освен използването по чл. 13, ал. 2 /използване в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал.1 ЗМГО, е поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак и използването на знака в търговски книжа и в реклами/, се счита и използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана и поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това, че са предназначени само за износ. За да бъде използването на марка релевантно към разпоредбите на чл. 19, вр. чл. 13 ЗМГО, то същото следва да е реално и да е насочено към създаване или запазване на пазарен дял. Реалното използване на марката следва да бъде тълкувано в контекста на нормата на чл. 10, § 1 и 2 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите - членки относно марките, с която понятието за реално използване е било хармонизирано в рамките на процедурата за регистриране на марка на Общността. Директивата не съдържа изчерпателна дефиниция на критериите, по които да се определя реалното използване на регистрирана марка, но СЕС многократно се е произнасял по въпроса в свои решения, в които дава ясно и недвусмислено тълкуване на понятието „реално използване на марката“. Например: решение по дело № С-41/01 А. А. В. BV CEO, решение по дело С-495/07 (S. G. срещу M.-S. G.); решение по дело № С-442/07 на CEO V. R.-O. срещу В. К. "F. R.", решение по дело № С-416/2004 г. V. II, решение по дело № Т-191/2007 г. на първоинстанционния съд, § 101; решение по дело С-259/2002 г. L. de la mer и други. Цитираната съдебна практика налага извод, че по смисъла на директивата, реалното използване на марката се обуславя от използването ѝ в съответствие с нейната основна функция - да отличи и служи като гаранция за произхода на стоките и услугите, за които е регистрирана, с цел да създаде или запази пазара на тези стоки и услуги. С оглед целта на директивата и конкретният текст на относимите разпоредби, е извън всякакво съмнение, че изискването е за реално, действително, а не номинално или формално използване на марката. За да се установи съществуването му, следва да се извърши цялостна преценка, като се имат предвид всички релевантни фактори. Водещо значение има търговското присъствие на марката, а съответно и на обхванатите от нея стоки или услуги на пазара.

От приетата по делото съдебно-маркова експертиза се установява, че [фирма]

не доказва използването на марката „6697У“ за услугите от клас 35 „отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции“ и за услугите от клас 39 „отдаване под наем на складове“. Представените доказателства в корите на делото позволяват да се идентифицира използването на марката за търговски сделки, търговско представителство и посредничество. Приложените доказателства сочат, че [фирма] осъществява търговски операции и сделки по предоставяне на други фирми на строителни и горивни материали. Няма доказателства за използване на марката за услуги, свързани с отдаване под наем на магазини, нафтопунктове и бензиностанции от клас 35 и за отдаване под наем на складове от клас 39. ВЛ счита, че е доказано използването за услугите „транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на горивни материали“ и чрез новоприложените доказателства от м. август, 2020 г. се идентифицира използването на марката за „транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни материали“. Услугите по продажба и доставка на „горива и горивни материали“ не са идентични на „услугите, свързани със строителни материали“, независимо, че се намират в един и същи клас от МКСУ, поради различния обект или средство за въздействие.

Според ВЛ фирмено име - това е наименованието, под което бизнес – субектът /търговецът/ упражнява своята дейност. Това е името, което се запомня от потребителя при представяне на пазара, при промотиране на продукти и дейности, при други бизнес активности. Съгласно Търговския закон (ТЗ) (ДВ 1991, бр. 48, чл. 7. ал. 1 фирма е наименованието, под което търговецът упражнява занаятието си и се подписва. (3) Търговецът изписва фирмата си задължително на български език. Той може да я изписва допълнително и на чужд език.

Фирмена марка - това е име, изображение или друг знак, които в съвкупността си формират марката на фирмата, представена по регламентирания от ЗМГО начин. Това е знак, който идентифицира фирмата чрез нейното име приоритетно, напр. „Coca-Cola“, „F.“. Фирмената марка е съвкупност от словни означения, съпътствани от буквено-цифрови, графични и други означения, създадени от бизнес субекта за целите на фирмената идентификация.

Фирмената марка може да е фирменото име и/или да съдържа или не фирмено лого - изображение, съдържащо изобразителни, графични и цветови решения, допълнени от букви, имена, цифри, което идентифицира фирмата. Фирменото име е необходим идентификатор на бизнес – субекта. То е изискуем за бизнес – субекта идентификатор при регистрацията му в ТР. Фирмената марка може да идентифицира бизнес – субекта, предлаганите от него стоки/услуги и други резултати от стопанската му дейност. Има по-широк обхват като обект на означение. Не е задължително бизнес – субектът да има регистрирана марка - продуктова, фирмена, асортиментна.

Една марка изпълнява основната си функция да гарантира произход на стоки и услуги, ако потребителите могат да идентифицират произхода на стоките и/или

услугите, означени с нея, с определен производител или търговец, като им позволява без всякакво объркване да отличат стоките и/или услугите от тези, произхождащи от други лица. Тук предмет на анализ са взаимовръзките: „знак - обект на означение“ и „знак - фирма производител или търговец“.

На основата на проведеното социологическо проучване, проведено сред фирми и специалисти в строително-монтажния бранш, март 2018 г. от A. research /стр. 72-80 от корите на делото/, е направен извода, че „значително мнозинство 67% от анкетирания не свързват „Топливо“ с конкретен субект, а с множество търговци и складове“, т.е. анкетирания лица не асоциират „Топливо“ с фирма [фирма]. Свързват го с множество локации, различни имена или складове, без в съзнанието им да доминира конкретно име, марка или търговец. Т.е. не е изградена трайна връзка „обект на означение „СМР“- фирма“ към март 2018 г. Съдът споделя разбирането, че регистрацията на марка поражда абсолютно субективно право, което императивно забранява на всяко трето лице да използва марка, без разрешение на притежателя ѝ, като нарушението се преследва с наказателна, административно-наказателна и гражданска отговорност. Именно поради това, че е абсолютно право с императивна забрана, то разширителното му тълкуване е недопустимо.

Марка „Т. – комбинирана рег. № 6697У“ е регистрирана за услугите: “услуги, свързани с търговия със строителни материали“, „отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции“ от клас 35 и „транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни материали“ от клас 39.

Съгласно Н. Класификация на стоките и услугите (действаща към датата на заявка на марката през 1998 г., Седмо издание на класификацията, както неизменно и в следващи издания на МКСУ до сега) услугите в клас 35 са посочени така:

Клас 35 „Реклама; управление на търговски сделки; търговска администрация; административна дейност“. Съгласно Обяснителна бележка на класификатора за клас 35: Клас 35 обхваща главно услуги, извършвани от лица или организации, чиято основна цел е: 1) помощ при дейността или управлението на търговско предприятие или 2) помощ при управлението на търговски сделки или търговската дейност на промишлено или търговско предприятие, както и услуги, извършвани от рекламни агенции, осъществяващи главно връзките с широката публика, разпространяване на съобщения или обяви по всякакви начини и за всякакви стоки или услуги. Този клас включва в частност: групирането на различни стоки (без транспортирането им) за сметка на трети лица, с цел да се позволи на потребителя да ги види или купи по удобен за него начин; такива услуги могат да се предоставят от магазини за продажба на дребно, на едро, чрез каталози и т.н. Услугата по продажба на стоки на едро и дребно, съгласно недвусмислената практика, се класифицира в заявките за регистрацията на марките (респективно се отразява в свидетелствата им за регистрацията) с термините: групиране на различни стоки (без транспортирането им) за сметка на трети лица, с цел да се позволи на потребителя да ги види или

купи по удобен за него начин;

В случая посочените в регистрацията на марка „сделки, услуги, свързани с търговия със строителни материали не са класифицирани правилно, съгласно смисъла на МКСУ. Използваният от притежателя термин в регистрацията покрива, обхваща други сделки, други услуги. Поради това, [фирма] не притежава закрила за тези услуги, за които де факто представя доказателства за реалното им използване.

Представените по делото доказателства доказват използване на марката за услуги, за които тя не е регистрирана. Марката е регистрирана за услугите - търговски сделки, услуги, свързани с търговия със строителни материали. Това не са услугите свързани с продажба, а услуги предоставяни на трети лица, свързани с управление на бизнеса и администрирането им. Това са услугите, свързани с търговски сделки (но не продажба на стоки), търговско представителство и посредничество. Услугите, за които [фирма] действително има закрила по марката са услуги по администриране и в помощ на трети лица (търговци), чиято дейност е свързана с покупко-продажба на строителни материали. [фирма] не е представило доказателства за използването на услугите, за които де юре има регистрация.

Услугите по продажба на строителни материали на крайни клиенти, които [фирма] доказват, се класифицират с групиране на различни стоки (без транспортирането им) за сметка на трети лица, с цел да се позволи на потребителя да ги види или купи по удобен за него начин. Заявените и регистрирани услуги на атакуваната марка изначално не включват магазини за продажба на стока (вкл. строителни материали), поради това представените доказателства за продажба на стоки в магазини и складови бази не са релевантни по отношение на реално регистрираната закрила на марката.

Практиката в областта категорично приема, че по-широкото понятие не може да се редуцира до по-тесен термин, който не е включен първоначално в по-широкия. В тази насока СЕС приема решение IP T. C-307/10, съгласно което задължение на заявителя на марка е да посочи достатъчно ясно и точно стоките и услугите, за които се иска закрила. Не се допуска използване на общи термини от заглавията на класовете.

В случая изводът е, че марката не е използвана за услугата, за която е заявена регистрацията, а е използвана за услуга, за която не е регистрирана. Заинтересованата страна фактически доказва реално използване за услуги, за които марката не е защитена, и това е така поради погрешното посочване на термините в класификацията още при заявяване на марката. Тази грешка не може да бъде saniрана по-късно. Разширение на регистрацията на марката не може да бъде направено, нито е допустимо доказване на използване за други стоки и услуги, да бъде приемано за реално използване на грешно класифицирани услуги.

Изложените по-горе съображения мотивират настоящият съдебен състав да приеме, че постановеното решение на Председателя на ПВ се явява

незаконнообразно, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и не съответства с целта на закона – чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК, поради което следва да бъде отменено.

По делото са направени искания за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя и представителя на конституираната по делото заинтересована страна. Предвид изхода на спора, направеното от страна на процесуалния представител на заинтересована страна искане за присъждане на разноски се явява неоснователно и следва да се остави без уважение. На основание чл. 143, ал.1 от АПК искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява основателно. Видно от списък на л. 264 по чл. 80 от ГПК искането е за 1950 лева, от които 50 лв. ДТ, 400 лева за съдебна експертиза и 1500 лева по договор (л. 267). Съдът счита, че същата сума следва да бъде възложена на отчетника, като направеното възражение за прекомерност от страна на процесуалния представител на ПВ следва да бъде отклонено. Делото се отличава с известна фактическа и правна сложност, като съдът счита сумата от 1500 лева за обоснована и справедлива по см. на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма],
РЕШЕНИЕ № 54/14.02.2020 г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/ в частта, с която е отхвърлено искане вх. № 70084027/08.12.2017 г. за отмяна на регистрация на марка „Т. – комбинирана рег. № 6697У“ за услугите “услуги, свързани с търговия със строителни материали“, „отдаване под наем на магазини, нафтопунктове, бензиностанции“ от клас 35 и „транспорт, опаковане, съхранение и спедиция на строителни материали“ от клас 39;

ВРЪЩА делото като преписка на председателя на Патентното ведомство за ново произнасяне, съобразно мотивите към настоящето решение;

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Р. България да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 1950 (хиляда деветстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по водене на делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ:

